

Deontologie stil TVR

Cu nu foarte multă vreme în urmă **redacția** de teatru TV de la TVR devenea un „departament” (cu director, redactor-șef ș.a.m.d.) numit Teatrul Național de Televiziune. Dincolo de modă, dar și de o îndreptățire reală, ne-am fi așteptat ca schimbarea denumirii să implice și asumarea unei responsabilități, atât în realizarea emisiunilor de teatru cât și a celor de informație și critică teatrală, ambele importante și necesare în strategia culturală a unui post național.

Ce se întâmplă însă din toamna acestui an cu emisiunea „Scena” e de o scârboșenie fără margini, ce trebuie pur și simplu curmată, nu oblăduită sub titlul de Național. Nu se mai face critică de teatru, ci se plătesc polițe vechi de 20 sau 30 de ani, astfel încât aniversarea unui regizor poate deveni prilej de bășcălie ieftină pentru un alt regizor, ce nu scapă prilejul să-și manifeste „colegialitatea”. Și, cum emisiunea nu e în direct, realizatorii ei „ultimi” își permit să taie ce vor și cât vor din opiniile solicitate, făcând o „selecție” care denaturează adevărul și dezinformează cu bună-știință publicul, dar convine punctului **lor** de vedere. Spun **lor** pentru că de emisiune nu răspunde doar redactorul sau „realizatorul”, ori regizorul-comentator invitat să facă giumbuș-lucuri, ci, în ultimă instanță, directorul departamentului, care e dator să știe

ce se întâmplă în ograda sa. Numai că directorul departamentului se întâmplă să fie deocamdată tot un regizor, consecvent doar în a-și plăti și el polițele mai vechi sau mai noi, că doar nu degeaba s-a zbatut să facă ditamai departamentul „național”!

Somată să-și sporească atractivitatea – ceea ce, pentru tot TVR-ul, înseamnă copierea PRO TV-ului! – emisiunea a ajuns într-o reală criză de identitate, tocmai prin marginalizarea sau chiar renunțarea la contribuția redactorilor și criticilor ei onești, înlocuiți cu „realizatori” făcuți peste noapte și cu comentatori improvizați, ce nu ezită, în tembelismul lor lipsit de pudoare, să transforme problemele reale ale unui teatru sau altul în scandaluri de mahala la Iași. Nu trebuie deci să ne mirăm că „modelul” primei emisiuni, în care apărea pe post de măscărici-comentator nimeni altul decât **regizorul** Alexandru Tocilescu, permițându-și să-l ridiculizeze pe **regizorul** Alexa Visarion la împlinirea vârstei de 50 de ani, desigur cu asentimentul directorului Teatrului Național de Televiziune, care e **regizorul** Tudor Mărăscu, avea să prolifereze. De pildă, o jună copilă **regizoare**, ieșită de curând din găoacea învățăturilor profesorului ei, care se întâmplă să fi fost **regizorul** Tudor Mărăscu, dar intrată rapid – și încă ca total „realizator” de emisie! –

la Teatrul Național de Televiziune, adică sub oblăduirea, de astă dată, **directorului** Tudor Mărăscu, își permite și ea (cu nonșalanța spatelui acoperit) să zeflemisească pur și simplu nu numai **spectacolul**, ci și **persoana** unui **regizor** acreditat, ca Laurian Oniga. Bineînțeles, folosind aceeași tehnică deplorabilă a ciuntirii, care s-a dovedit pe placul iresponsabilității responsabililor de emisie! Cred că în

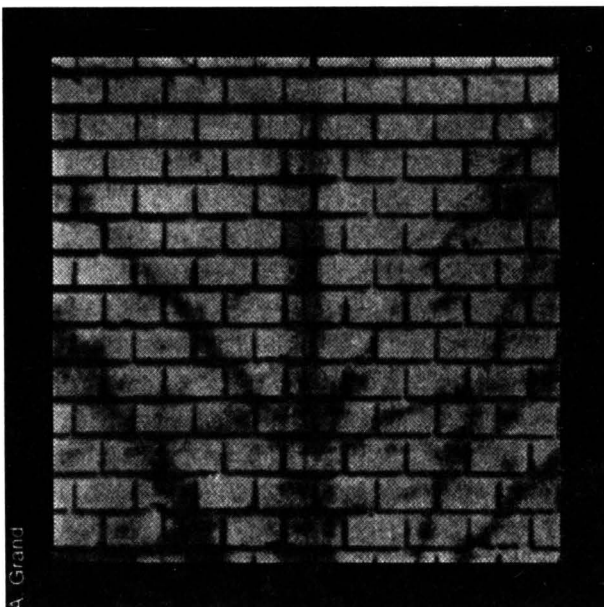
„mintea” principialului director emisiunea nici nu mai are nevoie de redactorii și criticii teatrali – repet: **onești** – pe care i-a avut și pe care îi mai are, câtă vreme poate pune regizorii să se înjure între ei, fapt considerat probabil mult mai „atractiv” și mai demn de „Teatrul Național de televiziune”!

Că „echipele” televiziunii sunt obișnuite de ani de zile să **pretindă** să bea și să mănânce pe veresie, probabil pentru o „sporită” obiectivitate, mai treacă-meargă, dacă nu și-ar permite să „participe” și la colocvii, venind mai târziu și plecând mai devreme, neinteresate de ce s-a discutat și de opiniile exprimate după plecarea lor, chiar de către directori ai unor festivaluri teatrale internaționale. De vreme ce și-au făcut „numărul” deranjând pe toată lumea și înregistrând atât cât trebuie, pentru ca să taie apoi ce vor și cum vor, ca să iasă ceva cât mai „atractiv” (citește: cu un ochi la PRO TV și cu altul la nocturnele lui Marius Tucă de la Antena 1), n-o să-și facă probleme din „deontologia” actului critic, pe care n-au învățat-o la curs și n-au observat-o nici la profesorul-director!

Ține de aceeași deontologie stil TVR ca actorii să-și laude singuri turneele întreprinse în străinătate, fără a aduce în sprijinul afirmațiilor lor nici o cronică apărută în vreun ziar, astfel încât până și succesele reale sunt practic relativizate prin lipsa de relevanță a discursului (pseudo)critic. Dar emisiunea cu pricina își permite și un **top** al spectacolelor, căruia nu i se precizează niciodată autorul, publicul virtual fiind îndemnat să meargă la acele spectacole care nu se știe cui îi plac (dar între care se află și cele semnate de unii dintre realizatorii emisiunii!) și să nu meargă la alte spectacole, care iarăși nu se știe cui nu-i plac! Dacă discreția bunului-plac, partizanatul fățiș, mitocănia nedisimulată și scâlâmbăielile unui copil teribil întârziat au ajuns să țină loc de critică teatrală la Teatrul Național de Televiziune, mai bine lipsă!

Când nu mai poți să faci teatru, nimeni nu te obligă să faci circ. Și încă circ **național**, pe banii contribuabililor!

VICTOR PARRON

A. Grand